

Nr 54.

Ankom till riksdagens kansli den 30 mars 1933 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om bidrag från statens avdikningsanslag till Frihamra—Täby torrlägningsföretag.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 268 av herr *Thorell m. fl.* har hemställts, att riksdagen ville medgiva att till Frihamra—Täby torrlägningsföretag i Husby-Lyhundra och Skederids socknar av Stockholms län må från statens avdikningsanslag beviljas ett statsbidrag av högst 30,000 kronor.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd härför, får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen hava, efter därom av utskottet i vederbörlig ordning gjord framställning, yttranden avgivits den 22 februari 1933 av lantbruksstyrelsen och den 1 mars 1933 av statskontoret.

Av *motionen* inhämtas, bland annat, följande.

Kostnaderna för företaget uppginge hittills till 77,482 kronor 90 öre eller 30,077 kronor 1 öre mer än som vid planens fastställelse beräknades. För gäldande av dessa kostnader hade intressenterna, förutom till företaget beviljade statsunderstöd i form av bidrag och lån å tillhoppa 39,600 kronor, upptagit banklån å sammanlagt 36,700 kronor. Någon utdebitering hade däremot ännu icke skett, enär flertalet intressenter icke vore i den ekonomiska ställning, att detta under nuvarande tryckta läge inom jordbruket varit möjligt.

Lantbruksstyrelsen har anfört följande.

Till företaget har den 25 oktober 1929 beviljats statsunderstöd med sammanlagt 39,600 kronor, varav statsbidrag från statens avdikningsanslag med 21,660 kronor och lån från statens avdikningslånefond med 17,940 kronor. Företaget vore slutfört och hade av lantbruksstyrelsen godkänts den 3 november 1931.

I motionen uppgäves, att de för företaget beräknade kostnaderna, 47,405 kronor 89 öre, till följd av oförutsedda arbetsvärigheter överskridits med omkring 30,000 kronor och sålunda i verkligheten uppgått till 77,482 kronor 90 öre.

För den händelse med hänsyn till denna kostnadsökning ytterligare statsunderstöd ansåges böra beviljas till företaget, syntes sådant understöd böra i första hand utgå såsom lån från statens avdikningslånefond till de fastigheter, vilka, på grund av att deras ägare icke anslutit sig till den mellan övriga sakägare tidigare gjorda ansökningen i sådant avseende, ännu icke kommit i åtnjutande av dylikt lån. Inom ramen av i ämnet gällande författningar torde i sådant fall, utan att särskilt medgivande från

riksdagen behöver inhämtas, kunna till företaget beviljas ytterligare lån med högst 3,730 kronor, därest framställning därom gjordes i vederbörlig ordning.

Huruvida företaget kunde finnas böra jämväl därutöver understödjas med statsmedel, ansåge lantbruksstyrelsen böra bliva beroende av en närmare utredning av de uppkomna merkostnadernas art och berättigande, särskilt i vad beträffade beskaffenheten av och kostnaderna för de i motionen omnämnda pålningsarbetena. I dessa avseenden erhöles nämligen av motionen icke sådana fullständiga upplysningar, som för frågans bedömning vore erforderliga. Under den korta tid, som stått lantbruksstyrelsen till buds för avgivande av detta yttrande, hade det icke heller varit för styrelsen möjligt att förebringa dylik utredning.

På grund av vad ovan anförts finge lantbruksstyrelsen för sin del avstyrka bifall till motionen.

Statskontoret har hänvisat till vad lantbruksstyrelsen sålunda anförde. I likhet med lantbruksstyrelsen har statskontoret icke funnit tillrädligt att utan ingående utredning om orsaken till den uppkomna avsevärda merkostnaden för företaget bevilja ytterligare statsbidrag till detsamma.

Utskottet.

På sätt lantbruksstyrelsen framhållit torde efter vederbörlig framställning till företaget kunna utan riksdagens medgivande beviljas ett ytterligare bidrag av i runt tal 3,700 kronor. I likhet med de över motionen hörda myndigheterna anser utskottet, att ett beviljande av ytterligare statsbidrag till nu ifrågavarande företag bör prövas först sedan utredning föreligger om de uppkomna merkostnadernas art och beskaffenhet. På grund härav och under hänvisning till att innevarande riksdag med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 113 medgivit att Kungl. Maj:t må, för beredande av erforderligt rådrom åt intressenterna i ett i trångmål varande torrlägningsföretag, efter prövning av föreliggande omständigheter rörande varje särskilt företag under tiden till och med den 30 juni 1934 medgiva anstånd med erläggande av annuiteter å lån från odlingslånefonden och statens avdikningslånefond, hemställer utskottet,

att förevarande motion II: 268 ej må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 30 mars 1933.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Närvarande: se utlåtande nr 51.